

Şiirlerin Gezgin Ruhuyum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Şubat 2019

Köhne bir lahit.

Şehir, dipçiğin izinde mahkûm bir lahza

İri dişli dehliz:

Öfkenin palazlandığı aykırı sancılar sabahtan

Geceye giden yolda devasa bir yorgunluk.

Kin ve nefretin iz düşümü:

Lanet, uzak dur benden

Açık ara farkla önüneyim kuytuların

Sevdiğim kadar itibar görüyorum Yaratandan

Nefretin doz aşımı bil ki olacak ölümü

Elinden çarpık dişli kâbuslarında

Semiz bir suçıçeği

Adı olmayan bir lehçede

Kuruntuların kurbanı çöl sıcağı

Soğuk aslında mundar düşlerin ve yazmadığım

Öykülerin.

Şiirlerin efendisi ne irin ne önsezi:

Varsa yoksa sevgiden medet umanların güncesi.

Leyla'yı kovan kimse yüreğinden

Mecnun'un başının belası

Olmadık kehanet

Bir bir sunumda asrın isyanı:

Nöbetlerde aklım;

Töhmet altında ilham perim:

Ne Pamuk Prensesim ne de Kar Kraliçesi:

Şiirlerin gezgin ruhuyum

Aşkın da erdiği izlekte bir çiy tanesi.

Ne içimin efkârı ne yanılığ:

Ne olmayan çürük dişin ağrısı

Ne küspesi ömrün

Arka bahçesinde güleç yüzümün

Bir palyaço sanırım içindeki garip aksan

Ne zamanki tefe koydun insanlığı.

Göründüğümde fazlayım ben;
Görünen herkesten sevecen:
Âşık olduğum kadar sancılıyım
Doğumu bilmediğim düşlerin
Çok çok yakın:
Ne şafağın teni
Ne olmadık lanetin seyri:
Rabbin döktüğü rahmeti
Kucakladığım kadar asil ve sevdalı benim yüreğim;
Sevebildiğim kadar diri ve neşeliyim
Yoksa neymiş dökülen üç beş yanık kelamın sihri?

Olmadık bir göçebe kuş
Göçmenliğin sıfatlarında yüz karası
Kinayeden ölenlerin kefeninde
O koca yırtık:
Şaibeli güncelerden olmadım hiç
Varsa yoksa meşakkatli varlığım:
Allah yolunda katıksız sevdalı ve saf'ım:
Ne yalnızlığın izini sürerim sakilce
Ne yalanın eseri kimince.
Zaaflarımla yaşadığım yaşattığım
Gönül gözümde kocaman bir imleç adeta
İçime üşüşen hayallerin neferiyim.
Asil bir gölgeden ötesi
Sunumunda izzet ikram,
Bu sevdanın faslı.